

uforsvarligt, at Statskassen skal vedblive at garantere, uden at man her har nogen Sikkerhed for, at disse Midler forvaltes paa rette Maade. I § 5 af Loven af 26de Mai 1868 er jo Statens Garanti lovet, og jeg kan ikke ansee denne Garanti for betydningsløs. Var den det, var den vel neppe kommen ind. Der maa være en Mulighed, og det er ikke saa langt borteliggende Mulighed for, at Statskassen kan komme til at yde Tilskud til Overformynderiet, og er dette givet, forekommer det mig underligt at blive ved at yde en saadan Garanti, uden at Folkerepresentationen kommer til at have noget Indseende med, hvorledes Midlerne forvaltes. Der er derhos en anden Grund, som ogsaa gjør, at jeg maa glæde mig over dette Forslags Fremkomst. Den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, at han ikke havde Mistillid, jeg troer tværtimod, at han sagde, at han havde Tillid til Overformynderiets Bestyrelse og den Maade, hvorpaa den udfører sit Hverv. Jeg kan hverken udtale Tillid eller Mistillid til den — thi jeg kjender ikke den Maade, hvorpaa den udfører sit Hverv —; men det skal jeg sige, at ude i Landet, saa vidt jeg er kommen, er der almindelig Mistillid til Overformynderiet. Der hviler et fuldstændigt Mørke, i alt Fald for Mange, over den Maade, hvorpaa disse Midler forvaltes, og jeg kan sige, at jeg troer, at det vil være i de Herrer egen Interesse, som ønske, at denne Lov skal bestaae, at netop det skeer, som her er foreslaaet, thi skeer det ikke, vil Opinionen og Modstanden mod Loven efter min Mening blive saa stærk, at vi ville blive nødt til at komme til at vedtage et andet Lovforslag denne Sag betræffende. Netop fordi jeg troer, at dette Forslag kan hjælpe til at sprede det Mørke og den Mistillid, som — med Rette eller Urette, derom udtaler jeg ingen Dom — herfter, netop derfor kan jeg ikke Andet end glæde mig over, at det er fremkommet. Der staaer i Overformynderilovens § 8: „Intet Udlaan i faste Eiendomme bør skee, forinden det til Udlaan bestemte Beløb har været behørig udbudt ved Bekjendtgjørelse for og i det Amt, hvori Udlaanene skulle søges anbragte“. Jeg har aldrig hørt Noget om en saadan Be-

kjendtgjørelse (Stemmer: Der er ingen Udlaan!). Nu! det er ogsaa sandt, det er ogsaa en Misforstaaelse, men netop fordi der ogsaa i saa Henseende hviler en vis Dunkelhed over Overformynderiet, maa jeg fremdeles ansee det for gavnligt, at vi faae det opført i Statsregnskabet, for at vi kunne faae at see, hvorledes det egentlig hænger sammen dermed. Jeg har været Vidne til, at mange andre Misforstaaelser ere afstedkomne, saa at jeg ikke kan Andet end være Mindretallets Ordfører taknemmelig for, at han er fremkommen med Forslaget. — Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) udtalte, at han tog sin Tal til Justitsministeren tilbage for den Bekjendtgjørelse, der er fremkommen angaaende Frederiks Hospital. Jeg skal ikke nægte, at, da jeg gjennemlæste denne Bekjendtgjørelse, syntes jeg, at den var overmaade liberal, og det synes jeg endnu i dette Dieblit, at den er; men er det imidlertid Tilfældet, — og det kan jo ikke betvivles — hvad den ærede Folkethingsmand omtalte, saa følger jo deraf, at selv den liberaleste Bestemmelse kan ved Administrationens Udførelse af den blive illiberal, og jeg haaber, at hvad Frederiks Hospitals Bestyrelse har gjort i denne Henseende, vil være Noget, som Justitsministeren i Grunden ikke billiger. Jeg glædede mig, da jeg saa, at den eenstemmige Tal i Betænkningens Nr. 37 var fremkommen, men Glæden er jo bleven noget formørket ved, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds har udtalt; men jeg vil haabe, at det Skete er Noget, som Justitsministeriet ikke billiger.

Justitsministeren: Jeg maatte maaskee først udtale mig om det Punkt, med Hensyn til hvilket der ikke foreligger nogen Indstilling, og der vil jeg kun sige, at det jo er ubehageligt, naar der er udtalt en Paaffjønnelse fra Udvalgets Side, at der saa opstaaer Strid, om denne Paaffjønnelse ogsaa er fortjent eller ikke. Jeg veed imidlertid ikke bedre at gjøre i dette Dieblit end at overlade det til Udvalgets Medlemmer at afgjøre mellem sig, om de fremdeles mene, at Paaffjønnelsen er fortjent eller ikke. Jeg vil henvise, navnlig det